

klubko

zajímavosti, novinky, rozhovory

14. února 2018

ročník 13

číslo 3

Martina Sáblíková

nám poskytla rozhovor!

Martina je jedna z největších sportovních hvězd České republiky. Jsme rádi, že jsme jí mohli položit pár otázek.

str. 2 - 3

Poznej své učitele

je u konce. Kdo poznal nejvíce svých vyučujících? Poznal někdo všechny fotografie? A jak dobře zná své podřízené pan ředitel?

str. 4 - 5

DĚDEČEK

aneb

Musíme tam všichni!

To je název divadelního představení, které připravují žáci naší školy.

str. 14 - 15

Petra Poršová, Andrea Snášelová, 9.B

Foto: Kamila Kůrková

Valentýn je tu!

Čas Vánoc odezněl a blíží se svátek mnohými oblíbený, jinými naopak. Tím je „Valentýn“. Den Svatého Valentýna je svátkem všech zamilovaných, a proto bychom ho měli strávit se svými nejbližšími a milovanými. Tento svátek k nám přišel ze zahraničí, ale i přesto našel u některých v jejich kalendáři místo. Svátek zamilovaných je slaven dnes, 14. února. I přes zákaz sňatků kněz Valentýn páry oddával. Ano, podobně jako Mikuláš, i Valentýn kdysi skutečně žil. Šlo o katolického kněze, který zemřel 14. února mučednickou smrtí.

A jelikož šlo o velmi oblíbeného kněze, který pomohl spoustě zamilovaných párů, začali si jej lidé v den jeho kruté smrti pravidelně připomínat. Hodně lidí v České republice „Valentýna“ neslaví, přijde jim jako americká blbost. Jiní si zase posílají valentýnská přáníčka, kupují květiny a cukrovinky, nebo zamykají zámky lásky.

Ať slavíte, či neslavíte, přejeme vám hodně lásky.

Andrea Hitmarová a Eva Straková, 8.A

Martina Sáblíková: Mám poznámku za ježdění po kolenou ...

V prvním čísle Petra Svoboda, v druhém Gabriela Koukalová. Latka stoupá výš a výš, po G. Koukalové bylo složité najít k rozhovoru hvězdu ještě zářivější. Nakonec se ale povedlo. Nyní již není kam stoupat, to nám ale nevadí. Jsme rádi, že si můžete na stránkách Klubka přečíst, jak se Martina dostala k rychlobruslení, jak vzpomíná na školu, jak jí jde angličtina a odpovědi na mnoho dalších otázek.

Jak a kdy jste se dostala k rychlobruslení?

Mámina kamarádka nás náhodou seznámila s Petrem Novákem a já jako sportovní nadšenec jsem si rychlobruslení chtěla hned vyzkoušet. A už jsem u něj zůstala. ☺

Chtěla jste někdy s bruslením skončit?

Vyloženě skončit asi ne, ale byly chvíle, kdy se člověk cítí dole. Obzvlášť ze začátku, kdy jsme s Petrem začínali objíždět světového poháry, tak to bylo všechno hodně náročné.

Co vás baví nejvíc na tomto sportu?

Je to individuální sport, ale na druhou stranu hrozně kolektivní a právě ty hodiny a dny strávené s týmem po soustředěních a závodech mě ohromně baví. Zároveň jsem člověk, kterého sportování a dřina velmi naplňuje.

Co myslíte, že budete dělat po ukončení kariéry?

Na to nemám přesnou odpověď, ale předpokládám, že zůstanu u sportu.

Jak slavíte vítězství?

S přáteli a rodinou, ale žádné divoké oslavy to nejsou. Usmívám se

od ucha k uchu a užívám si, že ty šťastné momenty mohu sdílet s ostatními.

Kterého vítězství si vážíte nejvíce?

Určitě to je první olympijská medaile. To bylo a vždycky bude nezapomenutelné. Byl to moment, který mě utvrdil v tom, že to co dělám, někam vede.

Kolik zemí jste díky rychlobruslení navštívila?

Ty jo, nikdy jsem to nepočítala. Ale řekla bych všechny evropské, USA, Kanada, Čína, Japonsko, Jižní Korea, Brazílie,...

Umíte dobře anglicky? Jak se dorozumíváte na závodech?

Řekla bych, že umím tak, abych se domluvila a dala rozhovor. Dorozumíváme se výhradně anglicky, trenér ale i německy a trochu rusky.

Dělala jste v dětství i jiný sport?

Dělala jsem snad úplně všechno, ale „závodně“ jsem se věnovala basketbalu. Pak jsem přidala rychlobruslení a nějakou dobu ty dva sporty kombinovala, ale nakonec si vybrala rychlobruslení.

Představovala jste si někdy, že budete takto slavná?

To určitě ne! Petr mi skoro od počátku říkal, že jednou vyhraju medaili na olympiádě a budu slavná, tomu jsem se musela smát. ☺

Co děláte ve volném čase?

Sportuji. ☺ A když nesportuji tak ráda spím anebo ležím v posteli, čtu

knížky či trávím čas s rodinou a přáteli.

Máte nějakého domácího mazlíčka?

Ano, mám svého malinkého psa. ☺ Jezdí s námi po soustředěních a vždycky když trénujeme, tak dělá společnost trenérovi. Takže už je to i jeho domácí mazlíček. ☺

Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

Asi vším, co každá malá holka. ☺ Ale já vždycky hrozně měla ráda sport, takže jsem chtěla být basketbalistkou, protože basket hrál táta.

Jak vzpomínáte na základní školu?

Vzpomínám v dobrém, škola mi docela šla, někdy bylo složitější to sladit s basketem a bruslením, ale měla jsem dobrou podporu od našich a zároveň i od učitelů.

Jaká jste byla žákyně?

Zpočátku jedničky a dvojky, pak to šlo mírně dolů, ale rodiče mě naštěstí netlačili do toho být premiant. Spíš jsme si nastavili dlouhodobé cíle.

Jak vás bavila základní škola?

Řekla bych asi jako každé dítě, někdy školu máte rádi, někdy ne. ☺ Já se

ráda pohybovala v kolektivu, takže mě asi více bavila. ☺

Jaký byl Váš nejoblíbenější a naopak nejméně oblíbený předmět?

Nejoblíbenější byl samozřejmě tělocvik, to dává smysl. ☺ Naopak klasicky nepopulární je matematika či čeština.

Dostala jste někdy nějakou poznámku? Za co?

Ano, samozřejmě. ☺ Většinou za vyrušování, ale taky jsem jednu měla za ježdění po kolenou po třídě.

Kam jste zamířila po základní škole?

Na sportovní gympl. Ten už vzhledem k rozvíjející se sportovní kariéře bylo hodně o individuálním

studiu, ale všichni mi vycházeli vstříc.

Vzpomínáte na nějakého učitele/učitelku? Proč zrovna na něj/ní?

Nechci někoho vynechat, takže raději nebudu jmenovat. Ale vzpomínám na všechny, kteří mi vycházeli vstříc.

Fotografická soutěž – téma: Podzim

Sabína Jílková

Sabína Jílková

7.A

Míchaela Jelínková

8.B

Rozhovor se Sabinou Jílkovou, vítězkou fotografické soutěže, naleznete v tomto čísle na straně 6.

Poznali jste?

Mgr. Jan Holas

Mgr. Renáta Zemanová

Ing. Eva Chramostová

Mgr. Ilona Klimešová

Mgr. Lukáš Lis

Mgr. Věra Ježková

Mgr. Zdeňka Sládková

Mgr. Dominika Pincová

Mgr. Jana Holcová

Mgr. Jana Bártová

Mgr. Veronika Ťoupalová

Mgr. Kateřina Hrušková

Mgr. Romana Bláhová

Mgr. Jana Smíšková

Mgr. Marie Pšeničková

Mgr. Iva Vančurová

Trocha statistiky

Soutěže se zúčastnilo celkem 47 čtenářů Klubka.

U většiny fotografií souhlasila nejčastější odpověď s odpovědí správnou. Výjimkou byla fotografie Ilony Klimešové (nejčastější odpověď Veronika Ťoupalová), Jany Bártové (téměř polovina hlasujících tipovala Štěpána Ježka) a Veroniky Ťoupalové (čtenáři tipovali Janu Jahodovou).

Nejjednoduššími fotografiemi pro tipující byly fotografie K. Hruškové (poznalo ji 82,2 % čtenářů; dalších 11,1 % tipovalo L. Hruškovou – zde lze usuzovat pouze na nepozornost pramenící ze stejného příjmení obou paní učitelek), dále fotografie Jany Holcové (77,8 %) a Lukáše Lise (74,4 %).

Nejlépe své učitele znají ...

Ze všech 47 odpovědí poznalo alespoň deset pedagogů na fotografiích 11 tipujících.

Deset fotografií poznali: **Dana Růžičková, Jitka Růžičková, Šárka Bodláková, Hynek Růžička a MiVe.**

O jednu fotografii více poznala **Adéla Geierová.**

Celkem třináct fotografií poznaly: **Jitka M. a Valérie Nováková.**

Čtrnáct fotografií uhodl: **Jan Vilímek a Jan Holas.** (J.H. správně tipoval 15 obrázků; jeden mu ale redakce odečetla, protože na něm byl on sám, a proto měl podmínky jednodušší)

Všech 16 pedagogů poznala pouze **Kačka Vilímková z 3.C!**

Vyhrála knihu pohádek Střevíček Škrpálek s věnováním a podpisem autorky, Petry Svobody.

Sabina Jílková: Inspirovala jsem se v časopise ...

Nedávno se na naší škole pořádala fotosoutěž o nejkrásnější fotografii na téma „Podzim“. Nejlepší fotografkou se podle hlasování na školním facebookovém profilu stala Sabina Jílková ze 7.A. Obsadila hned první dvě místa, na třetím se umístila se svou fotografií Michaela Jelínková z 8.B. Nyní si přečtěte Sabčiny odpovědi na mé otázky. Já jsem si rozhovor s ní velmi užila.

Jak tě napadla vítězná fotografie?

No, já jsem jednou byla v knihovně v Soběslavi a prohlížela jsem si časopis, kde bylo napsáno „UŽIJTE SI PODZIM“. Byl tam šálek s čajem, tak mě napadlo, když už jsem tam přihlášená, tak by to mohlo být hezké a dobré. Nakonec jsem tam ještě přidala podzimní lístky a oříšky.

Chtěla by ses do budoucna víc věnovat fotografování?

Chtěla bych fotit dál kvalitněji, ale nechtěla bych to mít jako povolání. Spíš jako koníček.

Jak tě napadlo přihlásit se do soutěže?

Vždycky jsem se hlásila do nějakých internetových soutěží, ale nikdy se mi to nepodařilo. A tak mě napadlo, že bych mohla zkusit tuhle. Zkusila jsem to, protože mě focení baví.

Jak jsi fotila vítěznou fotku?

Fotila jsem ji na mobil.

Proč právě na mobil? Nemáte doma fotoaparát?

Máme doma tři, ale připadalo mi, že můj mobil má lepší kvalitu. Chtěla jsem, aby ta fotografie byla co nejvyšší.

Kdo pořádal tuto fotosoutěž?

Pořádal ji pan učitel Štěpán Ježek.

Jak jsi na fotosoutěž narazila?

Našla jsem ji na našich stránkách školy a pak nám ještě někdo přinesl do třídy plakát a bylo to na nástěnce ve škole.

Jaká byla pravidla té soutěže?

Měli jsme dané téma „PODZIM“ a museli jsme mít dvě fotografie, každou jinou. Museli jsme je poslat panu učiteli Ježkovi do určitého data.

Jaká byla vlastně ta tvoje druhá fotografie? První byla vítězná. A ta druhá?

Druhá fotografie byla se stromem a barevným listím. Stala se mi taková příhoda: byla jsem fotit s mojí kamarádkou Kačkou Novákovou (Ahoj Kači). Ona mi fandila a říkala: „No, Sabi, ty jsi první. Akorát tě dohání nějaký strom.“ Tak se na ní otočím a povídám jí: „No jo, jenže ten strom je taky moje fotka.“ *(směje se Sabča)*

Jaké máš pocity z té výhry?

Jsem moc ráda, protože jak už jsem říkala, soutěže mi nikdy moc nešly.

Co jsi vyhrála?

Jak jsem mluvila o fotografii se stromem, tak tato fotka se nakonec umístila na druhém místě. Za ni jsem vyhrála CD „Tanec houbiček“. Poslechla jsem si ho celé a bylo velmi roztomilé *(opět se směje)*. A za první místo jsem vyhrála knihu „Celé jižní Čechy - umění a architektura.“

Měla jsi i jiné nápady než první dvě fotografie?

Ano, měla jsem ještě nápad, že vyfotím ulitu. Tak jsem zkoušela vyfotografovat ulitu na stromě, ulitu na silnici, atd..., ale potom jsem zjistila, že se mi to moc nelíbí. Tak jsem zkusila čepici. Čepice na stromě, čepice doma, atd.

Měla jsi problémy s fotografiemi?

Ani ne s fotografiemi jako spíše s fotografováním. Když jsem fotila tu čepici doma, fotila jsem jí v kuchyni. A zrovna byl večer, takže jsem jenom překázela. No a další problém byl náš pes, protože mi pořád pil ten čaj. *(Zase se směje.)*

Byla jsi nervózní?

Ano, byla jsem strašně nervózní. Kolikrát jsem si projížděla ostatní fotografie a říkala jsem si, která by mohla vyhrát, protože byly NÁDHERNÉ. Ale pak najednou Eliška Novotná dala na Instagram výzvu „Podpořte Sabinku Jílkovou“ a najednou tam přibýlo hrozně moc lajků. Takže bych řekla, že díky Elišce a díky těm, co se koukají na Facebook, jsem to vyhrála.

Stíhala jsi to přesně do data odeslání nebo jsi byla ve skluzu?

Stíhala jsem to dobře, protože jsem to měla dobře naplánované. Odeslala jsem to asi v půlce soutěže, takže jsem potom jenom čekala, až to dají na Facebook.

Eliška Novotná, 7.A

Výlet za korunovačními klenoty

V úterý 16. ledna jsme se vydali do Prahy společně s paní učitelkou Hruškovou. Sraz jsme měli v 7:00 u nádraží, odkud jsme pak jeli vlakem do Tábora, kde jsme přestoupili na expres do Prahy.

Cesta uběhla rychle a najednou jsme byli v Praze. Po pár cestách MHD a metrem jsme se ocitli před velikou Katedrálou sv. Víta. Jelikož jsme byli objednaní, šli jsme na řadu hned po našem příchodu. Vešli jsme do Vladislavského sálu, kde se na konci sálu nacházely české korunovační klenoty. Všem se líbily, ale tím naše prohlídka nekončila.

Jako bonus jsme šli do Zlaté uličky a do Katedrály svatého Víta. Katedrála byla krásná už zvenku, ale vevnitř byla ještě lepší. Potom jsme došli ke Zlaté uličce, kde jsme se procházeli okolo domů, které symbolizovaly dobové domy v Praze. Po této exkurzi jsme dojeli metrem na Václavské náměstí, kde jsme měli 2 hodinový rozchod.

Pak jsme se všichni sešli a pomalu došli na Hlavní nádraží. Zde jsme nasedli do vlaku a jeli zase domů.

Všem se exkurze moc líbila a užili jsme si ji, jak jen to šlo. Doufám, že bude zase nějaká podobná exkurze.

Eva Straková, 8.A

Olympiáda v AJ

V lednu proběhla školní kola anglické olympiády. Soutěžilo se ve dvou kategoriích: I.A (6. a 7. ročník) a II.A (8. a 9. ročník). Soutěžící měli

za úkol napsat gramatický test, poslechový test a konverzovat s komisí na vylosované téma. Komisi tvořili pan učitel Lis a paní učitelka Sládková.

Já jsem se zúčastnila kategorie I.A. Jedno domluvené ráno jsme přišli do školy o něco dříve a napsali jsme si gramatický test. Nebyli jsme ani moc nervózní, ale divili jsme se, že se nás sešlo málo. Přišlo nás totiž jenom sedm. Oproti loňskému roku byla účast nízká, snad proto, že soutěžící v loňském roce nastavili laťku opravdu vysoko. Co se gramatického testu týče, nepřipadal mi zas ta k těžký.

Anglická olympiáda pokračovala za dva dny poslechovým testem a konverzací. Poslechový test spočíval v porozumění mluvenému anglickému jazyku. Po vyplnění poslechového testu jsme si každý vylosoval téma pro konverzaci. Na výběr byla témata jako moje rodina, koníčky, móda apod. Já jsem si vylosovala téma „trávení volného času“. Dostali jsme čas na přípravu. Vše jsme si mohli poznamenat na "tahák", který jsme si mohli vzít sebou. Komise si

vždy pro jednoho z nás přišla a šli jsme do vedlejší třídy, kde jsme vedli hovor v angličtině na vylosované téma. Je důležité zmínit, že členové komise mluvili jen anglicky. Nutno dodat, že nervózní jsme byli úplně zbytečně. Když už jsme nevěděli, co dále říkat, učitelé nám pomohli otázkami.

Osobně bych anglickou olympiádu zhodnotila

takto: angličtina je v této době důležitá a toto byla skvělá a zábavná možnost porovnat své síly a zároveň si ji procvičit.

Klára Mládková, 7.B

Výsledky:

I.A:

1. Marie Kipielová (6.B)
2. Radim Vopava (7.B)
3. Klára Mládková (7.B) a Duong Nhat Minh (7.B)

II.A:

1. Tomáš Příbyl (9.A)
2. Natálie Šimová (9.B)
3. David Kodada (8.A)

Učili tu, letos je ale na chodbě nepotkáte...

Zajímá vás, co dělají učitelé, které jste v naší škole vídali, ale letos tu z různých důvodů nejsou? Ve třetím čísle jsme vyzpovídali paní učitelku Irenu Procházkovou (učí v Českých Budějovicích), paní učitelku Denisu Hruškovou (na mateřské dovolené) a paní Evu Oubramovou (v důchodu).

Mgr. Irena Procházková

Proč jste od nás odešla, paní učitelko?

Abych nemusela dojíždět. Jsem z Českých Budějovic a chtěla jsem co nejvíce času trávit se svou dcerou.

Kde nyní učíte?

Učím na Základní škole, Nová 5, České Budějovice.

Jak je vám na nové škole?

No, stýská se mi. Teď jsem třídní sedmáků a ti mi dávají pořádně zabrat. Znáte to sami, je to nejproblematictější období 😊

V čem byla lepší naše ZŠ a co je naopak lepšího na té nové?

No, určitě kolektiv. Na vaší škole bylo více mužů a to přináší do ženského kolektivu odlehčení a větší pohodu. Také žáci jsou na té vaší škole více nadšení do učení, dají se lépe nadchnout a zaujmout. V současné době je snad jediné pozitivum vzdálenost. Mám to 15 min. pěšky do práce.

Jak byste se ohodnotila jako učitelka?

No, člověk sám sebe nerad kritizuje, že? Musím říct, že v nové škole jsem se naučila být přísnější a lépe si

udržet kázeň. Jinak si myslím, že nijak nevybočuji. No, prostě normální uča...

Jaké předměty učíte?

Angličtinu, přírodopis, hudební výchovu a výchovu ke zdraví.

Když vstanete, těšíte se na učení?

Vzhledem k třídnictví si v současné době připadám spíš jako sekretářka a sociální pracovnice, než jako učitelka. Byly ale doby, kdy jsem se těšila. Nebylo to ještě tak dávno...

Chtěla byste se někdy vrátit?

Dejte mi vědět, až se přesunete do Budějovic. 😊

Jak vzpomínáte na svoje žáky?

Zažila jsem s některými super akce, na které opravdu moc ráda vzpomínám. S jinými jsem občas bojovala, ale s tím se počítá. Jinak by to byla nuda. Sečteno a podtrženo: děkuji všem, s kterými jsem se setkala.

Chtěla byste něco vzkázat učitelům a žákům?

Ať vás neopouští nadšení. To je asi to nejhorší, co se může stát.

Už jste trochu vyrostla? :)

Je to takové čekání na Godota... Už jsem si ale zvykla.

Mgr. Denisa Hrušková

Stýská se vám?

Na školu, kolegy i žáky si vzpomenu často, ale vzhledem k tomu, že se do školy vrátím, tak není důvod ke stesku. Ráda bych si čas strávený doma s dětmi co nejvíce užila, i když je to občas těžké a děti mi dávají docela zabrat.

Je vám lépe doma nebo ve škole?

To je těžké srovnávat. Život doma s dětmi je úplně jiný, než byl v práci bez dětí (vlastních). Teď je mi asi lépe doma. Vlastně si nedokážu představit odejít od takhle malých dětí zpět do práce. Ale jednou mě to čeká a doufám, že dokážu vše zkombinovat ke všestranné spokojenosti.

Jak vypadá váš běžný den?

Moje dny jsou si teď velice podobné a vypadají asi takto: přebalit, obléknout, nakrmit, umýt, uklidit, svléknout, přebalit, nakrmit, vykoupat, obléknout, uklidit, uklidit...:). No a pak taky chodíme ven, hrajeme si, povídáme, čteme pohádky, chodíme krmit koníky a sbírat bobky. A tak pořád dokola.

Jak vzpomínáte na žáky a kolegy?

Jedině v dobrém! ☺ S kolegy se občas vídám, no a na některé žáky se zapomenout nedá ☺, takže vzpomínám vlastně pořád.

Chtěla byste jim něco vzkázat?

Žákům i kolegům přeju hodně sil do nového pololetí, devátákům úspěch u přijímaček. Hezky se uče, ať můžete jednou dělat to, co vás bude nejen dobře žít, ale i bavit.

Jaké máte koníčky?

Koníčky mám 3 živé. Na ostatní už bohužel nezbývá čas ani síla.

Jak dlouho jezdíte na koni?

Když nebudu počítat krátkou jezdeckou epizodu v dětství, tak asi 7 let.

Závodíte na koních?

Nezávodím, mám je jen pro radost a na courání po lese. Nebo jak mi říkají doma, že je mám jen na koukání ☺.

Máte své vlastní koně? Jaké?

Mám 3 koně. Můj první kůň je český teplokrevník a letos je mu 20, takže si už užívá zasloužený důchod. Pak mám pětiletého poníka a osmiletého šlonzáka.

Co vás na koních baví?

Koně jsou krásná, ušlechtilá a velkorysá zvířata. Baví mě s nimi pracovat tak, aby to bavilo i je, ale baví mě i na ně jen tak koukat. Takže mají vlastně doma pravdu ☺.

Prý máte od partnera slíbeného koně za syna. Kolik koní byste ještě ráda? ☺

Zajímal by mě váš zdroj, odkudpak to víte ☺? V listopadu se narodil syn a v březnu jsme přivezli nového koně, takže tak nějak to asi bylo ☺. Další koně neplánuju, ti tři mi bohatě stačí.

Mgr. Eva Oubramová

Jak se máte, paní učitelko?

Děkuji, mám se dobře.

Jste spokojenější doma nebo ve škole?

Ve škole jsem strávila hodně času, těšila jsem se na práci i na žáky. Měla jsem radost, když se něco naučili. Neměla jsem tolik času na své koníčky, a tak je teď doháním.

Jaké to je nebýt po těch letech ve škole? Stýská se vám?

Vzhledem k tomu, že jsem zásluhou mých dvou vnuček se školou v neustálém kontaktu, tak se mi nestýská ani trochu.

Chtěla byste cokoliv vzkázat? Žákům, kolegům, rodičům?

Když někdy potkám rodiče mých bývalých žáků, vždy mě zajímá, jak se jejich děti mají. Určitě mě zajímají jejich úspěchy.

Jak vzpomínáte na svoje žáky?

Jen v dobrém. Na průšvihy se rychle zapomíná.

Plánujete se někdy podívat do školy?

Ve škole jsem byla asi před týdnem. Navštívila jsem paní učitelku Smíškovou. Moc se mi líbila nová

třída po stavebních úpravách i výzdoba školy.

Jak vypadá nyní váš běžný den?

Pokud jsem doma, věnuji se svým zálibám. Čtu, chodím do přírody, sportuji, Hodně času věnuji svým čtyřem vnučkám. S těmi školou povinnými píši úkoly a čtu, s tříletou si hraji a tu nejmenší půlroční vozím v kočárku.

Jaké země jste stihla v důchodu procestovat?

Cestování patří k mým největším koníčkům. Dříve jsem mohla cestovat pouze o prázdninách, v současné době mohu kdykoli. Dávám přednost poznávacím zájezdům. K nezapomenutelným zážitkům patřily Havajské ostrovy, národní parky USA až po Yellowstone. Sicílie, SAE.

Jak dlouho jste Klubko vedla a jak na tuto práci vzpomínáte?

Při vydávání Klubka jsem dlouhá léta spolupracovala s paní učitelkou Novotnou. Byla to práce zajímavá. Někteří bývalí „redaktoři“ Klubka se dokonce věnují této práci dodnes.

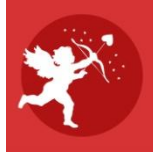
Čtete nás i nyní, když jste v důchodu?

Sleduji aktuální dění na mé bývalé škole, zajímá mě i Klubko. Líbí se mi, jak se změnila náplň i forma. Přejí vám hodně nových nápadů.

3. VALENTINE'S DAY

a couple

cupid

chocolate

a date

a flower

a heart

a hug

love

rings

a gift

a restaurant

a kiss

February

a rose

a poem

Complete the crossword.

Across

2. květina

3. srdce

6. prstýnky

8. láska

9. čokoláda

10. pár

11. rande

13. dárek

Down

1. únor

3. objetí

4. restaurace

5. báseň

7. růže

9. Amor

12. polibek

Can you find 15 Valentine's words?

D	Z	R	Z	E	U	S	D	T	J	H
A	W	E	I	Y	L	I	S	C	D	M
T	E	S	I	N	P	P	H	I	E	R
E	S	T	X	U	G	O	U	O	K	E
K	O	A	C	C	C	S	P	O	T	W
W	R	U	D	O	T	F	I	G	C	O
M	B	R	L	H	E	A	R	T	L	L
Y	R	A	U	R	B	E	F	O	B	F
O	T	N	M	O	F	A	V	G	X	M
E	X	T	B	K	L	E	T	O	C	Y
S	O	S	Q	I	U	Y	H	U	G	D

Lyžařský deník Elišky Novotné

Žáci sedmého ročníku zlepšovali své lyžařské či snowboardové umění ve Skiareálu Lipno. Jejich lyžařský výcvikový kurz se konal 14. – 19. ledna 2018. Jednou z účastnic kurzu byla i Eliška Novotná, redaktorka časopisu Klubko. Jak si „lyžák“ užila? Přežili všichni kurz ve zdraví? A jak děti zvládly spát bez svých mobilních telefonů? To vše a mnohem více se dozvíte z Eliščina lyžařského deníku...

Neděle, 14. ledna 2018

Dnes odjíždíme na lyžařský kurz. Přijela jsem před školu v 10,30, jak bylo domluveno. Odevzdala jsem kufr a šla se rozloučit s rodiči. Přesně v 11,00 jsme usedli do autobusu a vyjeli jsme. Cesta trvala nejméně 1,5 hodiny. Do penzionu Kovářov nás bezpečně odvezla paní Nejedlá.

Na místě jsme se rozdělili na kluky a holky. Kluci měli ubytování nad Jídelnou, holky byly ubytovány hned vedle. Ubytovali jsme se, převlékli a vyrazili zpět k autobusu, který nás odvezl na Lipno.

Po příjezdu na Lipno jsme šli do půjčovny pro lyže a snowboardy. Já jsem si půjčila snowboard. Přezula jsem se a čekala na ostatní. Následně jsme se všichni společně vydali na Jezerní sjezdovku. Jelikož nám ale permanentky platily až od pondělí, museli jsme se do půlky kopce vyšplhat sami. Vzala jsem tedy snowboard do ruky a šlapala po svých. V půlce jsem viděla, jak se lyžaři rozdělují do tří skupin. První družstvo (ti nejlepší) vede pan zástupce Novotný. „Dvojky“ jsou ti, kteří už na lyžích stáli, ale nejde jim to tolik jako „jedničkám“. O druhé družstvo se staral pan ředitel Holas. Třetí družstvo (začátečníky) měla na starosti paní učitelka Chramostová. Snowboardisté se takto nerozdělovali. Začátečníky měl pan učitel Máca a pokročilí byli přiřazeni k jednotlivým lyžařským družstvům. Já jsem jezdila se skupinou č. 2. V 15,00 jsme dali lyže, hůlky, atd. do úschovny a vyrazili jsme zpět na Kovářov.

Prevlékli jsme se a šli jsme na přednášku. V 18:00 byla večeře a hned po ní následovala druhá přednáška. Potom jsme se unaveně odkolíbaly zpátky na pokoj a šli jsme odpočívat. V 21:30 byla večerka a s ní i odevzdání mobilních telefonů. Nijak dlouho jsem neponocovala a v 22:00 jsem usnula.

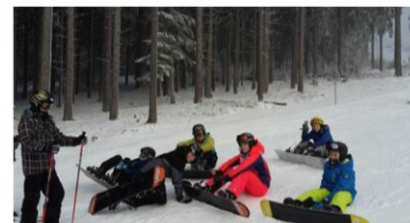

Pondělí, 15. ledna 2018

Budíček byl v 7,00. Vstala jsem, provedla ranní hygienu a s Luckou jsem si uklidily náš pokoj. V 8,00 byla snídaně, na které nám vrátili naše mobilní telefony a oznámili nám, jak dopadlo bodování uklidu jednotlivých pokojů. Následně jsme se šli převléknout a v 8,30 jsme vyrazili na Lipno.

Vzali jsme si lyže a snowboardy a zamířili na lanovku. Počasí nám přálo a sjezdovky byly také pěkně upravené. V 11,30 jsme se vydali zpět na oběd.

Po obědě a poledním klidu jsme opět frčeli na Lipno. Zatím stále jezdíme na Jezerní sjezdovce. Já ale doufám, že budeme jezdit i k Yettimu (restaurace).

V 16,00 jsme se opět vrátili na Kovářov. Následovala přednáška, večere a druhá přednáška. Ve 21,30 byla večerka. My s Luckou jsme si povídaly nebo koukaly na televizi.

Úterý, 16. ledna 2018

Každý den začínal stejně. Ale dneska začalo strašně pršet. A aby toho nebylo málo, tak si Radim Vopava zlomil ruku, takže kolem toho byl pěkný rozruch. Celé odpoledne pak byl v nemocnici. Myslím, že mu bylo líto, že si už nezaježdí.

Ale dnešní den měl i pozitivní stránky. Dnes totiž odjeli naši florbalisté na krajské kolo a skončili čtvrtí! Ještě ten večer jsme si vybírali, jestli půjdeme do bazénu, na bowling nebo na procházku. Já jsem se s mojí spolubydlící Luckou rozhodla jít na procházku. Ještě ten večer jsme měli jít na večerní lyžování, ale jelikož foukal vítr a trochu i pršelo, tak jsme nikam nejeli.

Středa, 17. ledna 2018

Dopoledne jsme normálně lyžovali a odpoledne jsme měli jet na slíbené výlety. Jak jsem již psala, šla jsem s panem ředitelem Holasem na procházku. Šli jsme k nádrži Lipno, kde jsme viděli kovovou sochu Emila Zátopky. Dále jsme prošli k informacím a k „Velké rybě“. Naše procházka končila až u bowlingu, kde jsme čekali na autobus. Večer jsme měli Přednášku o nebezpečí hor.

Čtvrtek, 18. ledna 2018

Dnes je předposlední den lyžařského výcviku. Dopolední i odpolední lyžování jsem si moc užívala. Pak přišel večer a s ním pasování na lyžaře a snowboardisty. Nejdříve byli vyhlášeni nejlepší lyžaři každého družstva. Nejlepšími snowboardisty byli vyhlášeni Michaela Holcová a Matěj Musil. „Bourákem“ sjezdovek byla vyhlášena Sabina Jílková. Ta byla i první pasovanou lyžařkou. Lehla si na břicho a pan Novotný jí plácnul malou lyží do zadku. Takto byli pasováni všichni a každý dostal diplom o absolvování výcviku.

Pátek, 19. ledna 2018

Den odjezdu. Musíme poděkovat paním kuchařkám za úžasné jídlo, paní Nejedlé za odvoz tam i zpět a učitelům za pestrý program. Byl to skvělý lyžák a o srandu tu nebyla nouze. Snad si to všichni užili jako já. Doufám, že se Radimova ruka brzy uzdraví. Ještě děkuji za skvělý kolektiv 7.A, ale i 7.B

Další školní divadelní představení se blíží ...

Líbilo se vám vloni představení Strašidlo cantervillské? Páni učitelé Štěpán Ježek a Lukáš Lis a vybraní žáci naší školy mají nacvičenou další hru. O čem bude? Jak se jim trénuje? Na to jsem se zeptala dvou hereček - Terezy Vácové ze 7.A a Natálie Šimové z 9.B.

Tereza Vácová

O čem bude letošní divadlo?

Tak ... tato hra je trochu peprnější než ta z loňska. Nechci prozradit, o co se bude jednat, ale myslím si, že je na co se těšit.

Proč ses přihlásila na divadlo?

Popravdě? Vůbec jsem si nemyslela, že by mě to mohlo začít tak MOC BAVIT. Možná to bude znít divně, ale chtěly tam jít skoro všechny holky ze třídy, nakonec tam stejně polovina nešla. Tak jsem to zkusila a opravdu mě to začalo bavit, Dostala jsem roli a začala jsem hrát a v té chvíli jsem se do toho zamilovala.

Jakou postavu si letos zahraješ?

Jako loni si i tento rok střihnu chlapa. Je to dědeček.

Jsi spokojená se svými spoluherci?

No.... Člověk, si nemůže vybírat. Někteří herci už nehrají a jsou to zrovna ti, se kterými jsem si rozuměla. Herci jsou tam všichni dobří, i když mají třeba někteří problémy naučit se text.

Máš vždycky stres před vystoupením? Nebo jsi v pohodě?

Mám strach vždycky, ale je to jen na začátku, když zjistím, že se to lidem líbí tak už je všechno v pohodě.

Kolikrát trénujete?

Já a ještě jedna herečka chodíme na zkoušku dvakrát týdně ostatní jen jednou, protože krom nás má každý herec alternativu.

Natálie Šimová

Jsi spokojená se svými hereckými kolegy?

Jsem s nimi nadmíru spokojená. S většinou se znám z loňska z divadla. Jsme super parta.

O čem bude letošní divadelní hra?

Nechci to prozradit, abyste se stále těšili a byli zvědaví. ☺ Tak akorát zmíním to, že se hra jmenuje „Dědeček“, což je hlavní postava této hry. Skvěle se jí ujala Tereza Vácová ze třídy 7.A. Terezu si můžete pamatovat z loňského představení.

Jak dlouho bude představení trvat?

Bude to mít cca hodinu a půl podle mě.

Jaké máš z toho všeho pocity?

Jak jsem říkala, jsme skvělá parta. Držíme pospolu a doufáme, že se vám to bude moc líbit.

Proč ses přihlásila na divadlo?

Baví mě vystupovat před lidmi, díky týmové spolupráci se to daří.

Jakou postavu vlastně hraješ?

Hraji vrchní komisařku (1. policistku). O roli se dělím s Terezou Weberů. Každá si střihneme jednu premiéru.

Vstupenky na představení objednávejte na www.kdms.cz nebo přímo v kanceláři „v Národě“.

Denisa Smolíková, 8.B

ZŠ Soběslav Komenského a
KDMS Soběslav uvádějí

Jaroslav Koloděj:

DĚDEČEK

aneb

MUSÍME TAM VŠICHNI...

V TITULNÍ ROLI DĚDEČKA :

Tereza Vácová

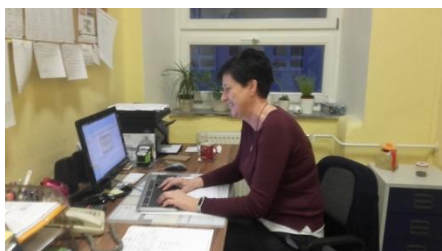
V dalších úlohách: V.Valeš/V.Vítek;
M.Holcová/B.Kóšová; V.Tučková/E.Novotná;
V.Gajdolíňová/M.Novotná; R.Štěpánková;
L.Příbylová/L.Melounková;
E.Montoto/N.Gruberová; A.Zima/V.Křivan;
H.Růžicka/A.Zima; M.Hybšová/B.Suchanová;
V.Vítek/V.Valeš; T.Weberová/N.Šímová;
R.Urban/K.Bierl

Premiéry: 28.2. a 1.3. 2018
v 19.00 v KDMS

Nevídáme je každou hodinu, ale školu drží pohromadě...

Milí čtenáři. Přinášíme novou rubriku, která se bude týkat pracovníků školy. Často se na stránkách Klubka objeví rozhovor s tím a tím učitelem, s tou a tou paní učitelkou. Tato rubrika se ale zaměří na ty „méně viditelné“ pracovníky. Na ty, se kterými se nesetkáte každou vyučovací hodinu. Jejich práce však není o nic méně důležitá a náročná než profese pedagogická. V tomto čísle jsme si posvětili na paní hospodářku.

Paní hospodářka Valérie Nováková dělá tady na škole velmi důležitou práci. I když o ní žáci moc neslyší, bez ní by tady nebylo nic. Stará se například o učebnice, nábytek, různé hygienické potřeby a vyřizuje spoustu nepřečtených e-mailových zpráv. Bez paní hospodářky by tato škola moc dlouho na nohou nestála.

Jste ráda, že s vámi děláme tento rozhovor?

Tak samozřejmě, že jsem ráda.

Co děláte ve škole za práci jako hospodářka?

Já mám na starosti všechnu poštu, abyste měli učebnice na daný školní

rok. Pak různé věci, aby byly objednané, jako například hygiena, různé prostředky pro uklízečky, korespondenci. Všechn majetek a nábytek. Taký dělám pokladnu, když přijdete něco platit. Je to docela potřebná práce.

Přemýšlela jste někdy, že odejdete ze školy?

Ne, určitě ne, mně se tady moc líbí.

Co se vám líbí na této škole?

Kolektiv, stará budova, ... lidé jsou tu moc hodní. Taký moje pestrá práce.

Změnila byste tu něco?

Ne. Z mé pozice hospodářky určitě ne.

Co si myslíte o našich žácích?

Já zase s vámi nepřijdu tolik do styku. A když, tak jenom pozitivně, takže všechno v pohodě. Mohli byste tedy méně utíkat po chodbách. 😊

Co děláte, když máte volný čas?

Určitě čtu knížky, pak chodím na túry a odpočívám. To je asi všechno.

Denisa Smolíková, 8.B

Zasmějte se s Klubkem

Baví se dvě sněhuláčky: „Aerobik, to pro mě nic není. Ale na jaře zkusím novou metodu pro zeštíhlení pasu - objednala jsem se do solária.“

Volá paní Novákové její sestra: „Kolik tam máte nového sněhu?“

„Deset centimetrů.“

„A starého?“

„Toho mám po krk!“

„Co vás tak táhne na hory?“ ptá se mladík.

„Lanovka.“

Rodina se chystá na hory.

Soused radí: „Nezapomeňte na řetězy!“

„No jo, taký jsem slyšel, že se tam hodně krade.“

Téma: Zima

Povídá jeden sněhulák druhému: „Zvláštní, když svítí slunce, tak mi mrazí v zádech.“

Víte, jací lidé jsou nejmenší na světě?

Silničáři.

Napadne pět centimetrů sněhu a už nejsou vidět.

Tak jak bylo na horách?“

„Na nic, v novinách psali, že na Šumavě je starý prašan, ale byli tam samí mladí a všichni švorc!“

Dva maníky zasypala na horách lavina. Najednou ten jeden vidí, jak se k nim blíží záchranářský pes, bernardýn se soudkem, a tak říká tomu druhému:

„Hele, nejlepší přítel člověka.“

„No jo, a nese ho pes!“

Miroslav Siner, 8.B

Sokostar 2017 J. Šena: Soupeři začátek našťěstí nezvládali...

Sokoban je hra, ve které hráči pomocí logického myšlení přesouvají krabice na určené místo. Turnaj v této disciplíně vymyslel a zrealizoval pan učitel Novotný, jehož oblíbenou počítačovou hrou je právě Sokoban. Aby to nebylo tak jednoduché, pan Novotný určil časový limit, do jehož vypršení museli hráči level dohrát. V turnaji se proti sobě neutkali pouze žáci, ale i učitelé. Jak plynul čas, neúspěšní hráči vypadávali.

Nakonec se vítězem a tudíž i první naší Sokostar stal Jakub Šena (7.B), druhou příčku obsadil Adam Pechek (7.B) a třetí skončila Kateřina Holasová (5.A).

5 otázek pro pana Novotného

Jak vás napadlo uspořádat turnaj v Sokobanovi?

Logika je dobrá věc a logické hry dětem chybí, tak aby se zdokonalily.

Co vás na Sokobanovi baví?

Hra je nenáročná a hlavně logická.

Jak dlouho hrajete Sokobana?

Je to hodně let. Sokobana jsem začal hrát před 25 lety.

Bylo obtížné zorganizovat turnaj?

Obtížné to nebylo, ale byla škoda, že přišlo tak málo hráčů.

Bude příští rok turnaj znovu?

Rád bych turnaj uspořádal vícekrát.

5 otázek na Jakuba Šenu

Baví tě hrát Sokobana?

Celkem mě baví, protože to je lepší než se učit.

Hraješ rád počítačové hry?

Ano, hraji i jiné počítačové hry.

Byl pro tebe turnaj jednoduchý?

Turnaj pro mě nebyl zas tak jednoduchý, protože první levely byly těžké, ale soupeři je našťěstí nezvládali.

Proč ses zapsal na turnaj?

Do turnaje jsem se zapsal jen ze srandy.

Napadlo tě, že bys to mohl vyhrát?

Popravdě, to mě vůbec nenapadlo.

Klára Mládková, 7.B

Nová pravidelná rubrika - Logický koutek

*Pokud jste si přečetli článek o úspěchu J. Šeny v logické hře a tak trochu mu závidíte, máme pro vás skvělou zprávu. I vy si můžete vyzkoušet své logické dovednosti. V každém čísle se objeví jedna logická úloha. Promažte své mozkové závitky a pokuste se vyřešit úlohu do týdne. Správné řešení totiž naleznete **21. února 2018** na školním webu a školním FB profilu. Hádanky pro vás připravuje pan učitel Ježek.*

Policejní zpráva

Místo činu: vesnice v Norsku, byt v přízemí, obývací pokoj

Popis místa činu: zcela prázdný pokoj, velmi mokrá podlaha, pokoj zamčený zevnitř

Oběť: muž, 44 let, běloch, učitel

Způsob smrti: oběšení na stropním trámu

Příčina smrti: udušení

Podezřelé okolnosti: žádné stopy zápasu

**Kdo způsobil smrt muže
a jak to udělal?**

Čtenářská dílna v 5.A

Každé pondělí se ve třídě 5.A pořádá kroužek s názvem Čtenářská dílna. Zde si čteme, povídáme a pracujeme s pracovními listy. Jednou nás na kroužku čekalo

překvapení. Na prezentaci o spisovatelce Markétě Kůrkové k nám přišla paní Dagmar Pekáriková, Markétina maminka. Spisovatelka Markéta Kůrková je autorkou knihy Putování po psí stopě, kde píše poutavé příběhy o 20 plemenech psů. Její maminka nám vyprávěla o tom, jak Markéta žije a pracuje. Dozvěděli

jsme se také, jak knihu vydali. Že se kniha musí nabídnout nějaké vydavatelské společnosti, která jí upraví, potom se kniha nabízí obchodům. Zmíněnou knihu jsme dostali do naší třídní knihovny. Krásně jsme si popovídali a nechtělo se nám přestat. Pak ale začal hlásit rozhlas a to všichni víme, že Čtenářská dílna končí. Ten den jsme si užili a při každé dílně na něj vzpomínáme.

Nela Podlahová a Jakub Rokos, 5.A

Lyžařský výcvikový kurz – 5. třídy

Dne 5. ledna 2018 jsme odjížděli směr Kramolín na lyžařský výcvikový kurz. Všichni jsme byli natěšeni, až si stoupneme na lyže a sedeme z kopce dolů. Cesta autobusem byla ale

trošku nezáživná. Na místo jsme dorazili ve dvě hodiny. Penzion byl hezký, pokoje velké a útulné. Hned, jak jsme přijeli, vybalili jsme si věci a nevěděli jsme, co bude dál. Učitelé nám řekli, že se máme převléct a jít před penzion. Jeli jsme na kopec a šli do půjčovny si půjčit lyže nebo snowboard. Poté jsme se rozdělili na skupiny 1, 2, 3, 4 a „S“ jako snowboard. Tak po dvou hodinách lyžování (moc nám to nešlo) jsme přijeli na penzion, usušili si věci a šli na tu nejlepší večeři. Okolo půl šesté jsme se sešli v klubovně, kde jsme se učili jak správně navoskovat lyže, a hráli jsme hry. Večerku jsme měli v 21:00, což nebylo špatné. Ráno měl jeden pokoj službu, a tak musel v sedm hodin budit ostatní pokoje. K snídani byly „švédské stoly“, takže jsme si každý dal to, co chtěl. Po snídani nás autobus odvezl na kopec, kde

jsme lyžovali až do oběda. Pak jsme se vrátili na penzion. Po obědě byl odpolední klid a pak zpátky na kopec. Když pršelo, byli jsme v bazénu, měli jsme přednášky, apod. Po večeři jsme hráli hry a různé menší soutěže. Večer nám sbírali telefony, což na noc nebylo tak hrozné. Poslední večer jsme zpívali, hráli hry a místo přednášky jsme vypravovali vtipy, což bylo strašně zábavné. Holky tancovaly a kluci byli na pokojích. Poslední ráno jsme si dali snídani a pak jsme si jeli naposledy zalyžovat. Moc jsme si oblíbili lyžování. I snowboardisti byli překvapeni svým výkonem. Po obědě jsme balili a pomalu šli k autobusu. Než jsme se nadáli, byli jsme v Soběslavi. Těšíme se, až pojedeme za dva roky zase. Hodně z nás se v lyžování zlepšilo a posunulo se do lepší skupiny. Bylo to moc super. Už se všichni těšíme na další LVK v sedmé třídě.

Adam Novák a Vendula Vopavová, 5.A

Co jste si přáli k Ježíšku a co jste udělali pro to, aby se vám vaše přání splnilo?

Anabelka Šimonová (1.A)

Přála jsem si lego a hřeben.
Byla jsem milá a hodná.

Vojtěch Slabý (1.A)

Lego a policejní motorku.
Byl jsem hodný.

Amálie Štěpánková (1.A)

Sponku do vlasů a kryty na brusle. Udělala jsem pro to vše.

Náš příběh nekončí, my jedem dál ...

Zaujal vás v minulém čísle článek o tom, že všechna naše florbalová družstva obsadila v okresních kolech medailová místa? Pamatujete si, že tři z našich týmů postoupily do kol krajských? Florbalová euforie nekončí! Putování jednoho týmu soutěží sice v krajském kole skončilo, ostudu však rozhodně neudělali. Další dva zástupci svá krajská kola vyhráli a postupují dál!

Dne 18. ledna 2018 vyhrály naše Komety další zápas.

Odjely na florbalové krajské kolo a doufaly, že vyhrají alespoň medaili. Jejich cílem bylo být na stupních vítězů. Soupeřily proti Českým

Budějovicím, Písku, Strakonícím, Malontům a Chotovinám. Nejen, že se na stupně vítězů dostaly,

Komety vyhrály celý turnaj. Svým výkonem postoupily do dalšího kola ČEPS Cupu, které se koná v Praze. Doufáme, že tam vybojují další zlato. My všichni jim držíme palce, i když nehrajeme.

Sestava Komet:

Nikita Kypťová, Kamila Viturková, Karolína Šimečková, Lucie Nejedlá, Adéla Štefanová, Gabriela Vlnová, Pavla Forsztáková, Kateřina Holasová, Adéla Stiborová, Veronika Holcová, Lucie Jansová.

Nela Podlahová a Vendula Vopavová, 5.A

V pátek 19. ledna 2018 jel tým kluků z prvního stupně na krajské kolo ve florbalu. První zápas skončil prohrou 3:4, ale nebyl důvod smutnit. Po tomto utkání se sebrali a roznesli soupeře na kopytech. Porážku vrátili soupeři ze Strakonice, dvakrát přehráli silného soupeře z Milevska. S Třeboní si poradili, jako když vítr sfoukne listí na zem. České Budějovice „spálili na popel“ a Kaplici porazili, jako když noha kopne do míče. Jejich výkon byl prostě fenomenální. Díky zaslouženému vítězství v turnaji se dostali až do TOP 8 Západu. Tam jezdí jen ti nejlepší. Přejeme jim štěstí do dalších zápasů.

Sestava Sobíčků:

David Petrásek, Sebastian Pánek, Martin Novotný, Lukáš

Prokeš, Daniel Štěpánek, Adrian Vlna, Jakub Tuček, Daniel Hanzal a Lukáš Novák.

Filip Michalčík, Adam Novák a Jakub Rokos, 5.A

trenérka: Ilona Klimešová

Myslela jste, že vyhrájeme?

U dívek jsem věřila, že ano. U chlapců moc ne, byla tam větší konkurence.

Jaká byla vaše reakce na vítězství?

Měla jsem obrovskou radost. Dvojí vítězství v kraji se ještě nepovedlo.

Kdo byl nejlepším hráčem?

Hráli jsme týmově, takže všichni. Vyhlášení byli D. Petrásek a L. Nejedlá.

nejlepší hráči: David Petrásek a Lucie Nejedlá

Jací byli soupeři?

David: Někteří lehčí, jiní těžší.

Lucka: Docela dobří.

Vyhrájete další kolo?

David: Jasně, že jo. Jinak to přece nejde.

Lucka: Jo, myslíme, že jo.

Jaká byla reakce, když jste zjistili, že jste první?

David: Jako kdybys zjistil, že jsi vyhrál milion.

Lucka: Začaly jsme jásat a smát se. Samozřejmě jsme byly šťastné.

Jakub Rokos, 5.A

časopis žáků ZŠ Soběslav, Komenského

Redakční rada:

Broukal Jakub

Haplová Tereza

Hitmarová Andrea

Laňka Filip

Michalčík Filip

Mládková Klára

Müller Richard

Novák Adam

Novotná Eliška

Podlahová Nela

Rokos Jakub

Siner Miroslav

Smolíková Denisa

Straková Eva

Vopavová Vendula

Zeman Lukáš

Tištěno únor 2018

Počet výtisků 80